

1. Pomalu jde olivovým hájem
vzhůru do hor, do své poustevny,
vzduch voní mátou a rájem,
jako bychom byli bývali s ním šli i my.

2. Bez jídla a s jediným přáním:
poznat pravdu, tu nejvyšší,
poznat, co je jenom pouhým zdáním,
čekat, až Bůh prosby vyslyší.

R1: František z Assissi a ti, co ho měli rádi,
Ruffino, Angelo, všichni jeho kamarádi.

3. Za blázna byl pro svoji pokoru,
papež ho poslal vyválet se s prasaty,
všechna příkoří však snášel bez odporu,
zkusme si představit, co bychom dělali já a ty.

4. Papežovi se pak zdálo o borcení chrámu,
v tom snu uviděl postavu jasně jak den,
podpírala svým tělem chrámovou bránu,
o Františkovi byl tenhleten sen.

R2: František z Assissi a ti, co ho měli rádi,
Ginepro, Masseo, všichni jeho kamarádi.

5. V horách za městem je díra ve skále,
tam bydlíval za svého života,
teď jeho tělo odpočívá v katedrále,
takto se odměňuje lidská dobrota.

6. Ptáci štěbetají, cikády zpívají, oslík hýká,
lidi si plní kapsy, auta popojíždějí, hluk ve městě,
dej ruku na srdce a zkoumej, zda se tě to taky týká,
tenhleten příběh z roku jedentisíc dvěstě.

R1:

R2: